

תת"ע 7959/08/15 - מדינת ישראל נגד ראפת טחאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 7959-08-15 מדינת ישראל נ' טחאן
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ראפת טחאן

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפה בדרך לא פנויה, בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

על-פי הנתען בהזמנה לדין וכתב האישום, בתאריך 27.7.15 בשעה 9:47, נהג הנאשם במשאית להובלת כלי רכב מספר רישוי 9934412 (להלן: "המשאית") בכביש 437 ועקף רכב אחר כשהדרך לא היתה פנויה, במרחק מספיק כדי לבצע עקיפה בבטחה ובשל כך גרם לסיכון נסיעתו של רכב אחר.

בעבירה הבחינה מהאוויר סירת אוויר שישבה במסוק אשר רשמה את העבירה. היא דווחה על כך לשוטרת שישבה בניידת אשר עצרה את הנאשם.

אין חולק כי הנאשם נהג באותו יום בכביש 437 בקטע בו מסומן קו מקוטע וביצע עקיפה של סמיטריילר אחר.

המחלוקת היא בשאלה האם בעת ביצוע העקיפה סיכן הנאשם או הפריע לתנועה בנתיב הנגדי.

הנאשם טען כי לא גרם לסיכון ואף נותר בתוך נתיבו והמאשימה טענה, כי הנאשם גרם לרכב פרטי שבא מהכיוון הנגדי לרדת לשול, כיוון שהמשאית חסמה את דרכו.

בנוסף טען ב"כ הנאשם כי המאשימה פעלה בניגוד לנוהל המשטרתי בנושא אכיפת עבירות תנועה באמצעות מסוק (להלן - "הנוהל")

לטענתו המאשימה פעלה בניגוד לנוהל בכך שלא נרשם מס' הק"מ בו בוצעה העבירה, במקום היו פחות מ- 3 ניידות, לא צוין גובה הטיסה בעת ביצוע העבירה ולא מולאו נספחים א' ו-ג' לנוהל.

הראיות

מטעם המאשימה העידו רנ"ג רוחמה בניסטי סיירת האויר (להלן: "הסיירת") והשוטרת רס"ר רחלי הרוש (להלן: "השוטרת") ובאמצעותם הוגשו ת/1 דו"ח סייר אויר שנערך בידי הסיירת מיום 27.7.15; ת/2 סקיצה שצוירה על-ידי הסיירת בגב דוח סייר אויר; ת/3 כתב אישום והזמנה לדין שנערך על ידי השוטרת הרוש.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשו נ/1 נוהל אכיפת עבירות תנועה באמצעות מסוק ונ/2 רישיון הרכב של המשאית.

לפי עדות הסיירת והמסמכים שהוגשו באמצעותה ביום ביצוע העבירה היא ביצעה אכיפה באמצעות מסוק על כביש מס' 437 על קטע הכביש שבין צומת מישור אדומים לבין צומת ענתות. כביש 437 בקטע המדובר הינו כביש דו סטרי הכולל נתיב אחד לכל כיוון.

הנאשם נסע מכיוון צומת ענתות למישור אדומים, משמאל ל"עץ הבודד" .

הסיירת הסבירה בעדותה, כי העץ הבודד מהווה נקודת ציון היות ויש בעיה עם מספרי הק"מ על גבי הכביש (פרוט' עמ' 4 ש' 21-22). לדבריה הנאשם עקף רכב סמיטריילר תוך חציית קו הפרדה מקוטע, כאשר מהכיוון הנגדי הגיע רכב פרטי וכששדה הראיה שלו לקוי. לטענתה בעקבות העקיפה נאלץ הרכב הפרטי לרדת לשול.

עוד ציינה הסיירת, כי בקטע כביש זה סומנו רק לאחרונה הק"מ ועד אז, וגם במועד ביצוע העבירה נשוא כתב האישום השתמשו בנקודות ציון של "העץ הבודד", "שביל" ו "מחצבה".

הסיירת רשמה בדו"ח סייר אויר, ת/1, כי רכב הנאשם הינו משאית בצבע אדום וכי היתה בקשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו בצומת מישור אדומים. על פי גרסתה היא וידאה עם השוטרת בצומת כי הרכב שנעצר הוא הרכב שביצע את העבירה. לבקשת השוטרת זיהה הנהג את המסוק המשטרתי שהיה באויר.

בחקירתה הנגדית נשאלה הסיירת אודות "נוהל אכיפת עבירות תנועה באמצעות מסוק", נ/1. הסיירת לא הכירה את הנוהל, חרף שנותרה הרבות במשטרה.

לדבריה שגרת העבודה היא שקודם היציאה לאכיפה רושמים את מס' המסוק אליו עולים (במקרה זה מס' 3) בודקים

שצוותי האכיפה נמצאים על הקרקע בשני הצמתים שביניהם מתבצעת האכיפה, ובודקים את הקשר.

הסיירת לא זכרה את המקרה הספציפי אך העריכה כי באותו יום היו על הקרקע, לא פחות משתי ניידות אחת בצומת ענתות והאחרת בצומת מישור אדומים.

כשהופנתה לנוהל על פיו נקבע שצריך שיהיו לפחות 3 ניידות בשטח השיבה, שאין צורך בשלוש ניידות במקום בו אין בקטע האכיפה צמתים נוספים ובמידה ויש שלוש ניידות, הניידת השלישית נועדה לקצין שיפסול רישיונות במקום (פרוט' עמ' 5 ש' 26-27).

הסיירת נשאלה מדוע לא מלאה את נספח א' לנוהל שכותרתו "דוח סייר קרקע - סריקת קטע פעילות" שבו מצוין שטח האכיפה, מיקומי התמרורים "עצור" ו"תן זכות קדימה", החיצים וקווי ההפרדה מקוטע/רציף ומיקומם.

הסיירת השיבה כי הנספח לא רלוונטי כיוון שהוא דן בעבירות של תמרורי עצור ותן זכות קדימה ואין קשר לו לעבירות המיוחסות לנאשם.

עוד ציינה כי לא נרשם גובה הטיסה בדוח ת/1, כיוון שהטיס משנה גובה בכל רגע, ואינה שואלת אותו למיקומו ברגע שבו מזהה עבירה (פרוט' עמ' 6 ש' 23-25).

בנוסף העידה כי אינה יכולה לראות מהמסוק את סוג הרכב שעבר את העבירה והוא נרשם על ידי השוטר שעוצר את הרכב בקרקע (פרוט' עמ' 6 ש' 30-32).

הסיירת אמרה שעיקר תפקידה מרגע זיהוי העבירה הוא לא להסיר את העיניים מהרכב שעבר את העבירה עד לרגע עצירתו על ידי השוטר על הקרקע (פרוט' עמ' 4 ש' 25-28, עמ' 7 ש' 4-6, עמ' 9 ש' 16-17). לכן לא רשמה את צבע הרכב שבא מכיוונו הנגדי של הנאשם שירד לשול.

עוד ציינה כי השול במקום צר מאוד ואחריו יש כורכר או תעלה. הסיירת לא ידעה עם כמה גלגלים סטה הרכב הפרטי לשול. עוד העידה כי אינה יכולה לאמוד את המרחק שהיה בין המשאית לרכב הפרטי בעת שהרכב הפרטי ירד לשול כשהמשאית יצאה לעקיפה, אך אמרה שמדובר בקטע מעוקל ללא שדה ראייה. לדבריה ככל הנראה לא היה רכב נוסף שבצע את העבירה מיד אחריו כיון שלא רשמה זאת.

הסיירת העידה כי דיווחה לשוטרת שעצרה את הנאשם על המיקום המדויק של העבירה אחרי "העץ הבודד" ולא ידעה להסביר מדוע השוטרת לא רשמה זאת בדוח ת/3.

הסיירת העידה כי אין ברשותה את נספח ג' לנוהל שכותרתו "טופס תחקיר טיסת אכיפה" וציינה כי רכז היחידה עושה בתום הפעילות סיכום של סוגי העבירות שבוצעו. סיכום הפעילות נמצא אצל הרכז.

הסיירת לא ידעה להשיב אם כשרשמה שהמשאית הינה אדומה התכוונה לקבינה בלבד או לכל המשאית, ולדבריה היא מתייחסת לצבע הקבינה ואילו הארגז מאחור יכול להיות בכל מיני צבעים.

הסיירת לא יודעה אם הטייס הבחין בעבירה או לא.

על פי עדות השוטרת והמסמך שהוגש באמצעותה ת/3, העבירה בוצעה בכביש 437 בעיקול אחרי השביל לכיוון מישור אדומים. היא עצרה את רכב הנאשם לאחר ביצוע העבירה תוך שהסירת אישרה לה כי זהו הרכב שביצע את העבירה. היא הראתה לנאשם את המסוק, והוא טען שעקף בקו מקוטע. הנאשם לא חתם על הדוח.

השוטרת לא זכרה את האירוע והעידה כי עמדה בכיוון צומת מישור אדומים בזמן שקבלה דיווח מהסירת על משאית אדומה שבצעה עקיפה. לא נרשם בדוח המקום בו עצרה את המשאית.

השוטרת ציינה כי בדרך קבע היא עוצרת את הרכב, מוודאת מול סויר האוויר כי זה הרכב, מעבירה לסירת את מס' לוחית הרישוי וסוג הרכב ומראה לנהג את המסוק.

השוטרת אמרה כי היא אינה יכולה להעיד על ביצוע העבירה, אלא על ביצוע העצירה בהתאם להוראות הסירת. עוד ציינה כי לרוב יש בשטח שתי נידות משטרה ולא יותר. לדבריה יש מספרי קילומטר על גבי הכביש.

כנשאלה השוטרת לאיזה שביל התייחסה בנקודת ציון מקום העבירה השיבה כי מדובר בשביל בצבע לבן, אשר יותר נוח להתייחס אליו כנקודת ציון.

לטענת השוטרת הנאשם סירב לחתום על תגובתו אך הדבר לא נרשם.

עוד העידה כי במקום היה חייל שעסק באבטחה והיא אינה יודעת אם הבחין בבצוע העברה.

הנאשם העיד, כי בנתיב שלו היה סמיטריילר שנסע כולו על השול במהירות נמוכה של 5 קמ"ש. לדבריו לא הגיע רכב ממול והוא עקף כשהוא נשאר בנתיב שלו, ולא הפריע לתנועה.

לדבריו לא ביצע את העבירה המיוחסת לו ולכן גם סירב לחתום על הדוח.

עוד הראה לבית המשפט על צג הטלפון הנייד שלו צילום של המשאית בה נהג בו ניתן לראות שהגג שלה בצבע כסף, ועל הקבינה גגון בצבע כסף. הצילום לא הוגש לבית המשפט.

המאשימה הפנתה את הנאשם לדבריו בשימוע, בו אמר כי המשאית שעקף נסעה בחציה על השול ובחציה על הנתיב, אך הוא שלל אפשרות שכך היה. המסמך לא הוגש לבית המשפט.

אציין שצילום הרכב וטופס השימוע לא הוגשו לבית המשפט כדין ולכן אינם חלק מחומר הראיות.

כשנשאל מדוע לא ציין בעת שנעצר כי לא היה רכב בנתיב הנגדי וכי עקף בתוך נתיבו, השיב הנאשם כי אמר זאת בשטח אך השוטר אמר לו להגיד דברים אלה בבית המשפט.

בתשובה לשאלה כיצד יתכן שהסירת הבחינה בצבע האדום של הקבינה אם היה מכוסה בגגון כסוף, השיב הנאשם כי היו בכביש משאיות אדומות נוספות, ולחברה בה הוא עובד יש משאיות אדומות נוספות. הנאשם לא הציג ראיות לכך.

הנאשם הגיש את רישיון המשאית (נ/2) כראיה לכך שמדובר במשאית להובלת כלי רכב ולא משאית עם ארגז מאחור.

עיון

המצב המשפטי ביחס לעבירות שנאכפו על-ידי "סייר אויר"

עיון בפסיקה בנושא אכיפת עבירות תעבורה באמצעות סייר אוויר מעלה כי בתי המשפט נוקטים במשנה זהירות בהרשעה בעבירות שנאכפות מהאוויר מחשש לטעות בזיהוי וזאת בשל הקושי האינהרנטי בביצוע אכיפה על הקרקע מבלי שהשוטר על הקרקע מבחין בביצוע העבירה בעצמו ונסמך על הנחיית סייר האוויר. קושי זה הוביל לזיכויים רבים מחמת הספק.

בתת"ע 19311/09 **מדינת ישראל נ' אהרון**, לא פורסם (מיום 23.6.10) הואשם נהג אוטובוס זעיר פרטי בביצוע עקיפה בקו הפרדה רצוף. שם התעורר קושי ראייתי לגבי קטע הכביש שבו סומן קו ההפרדה הרצוף. אף שם כמו כן, העיד סייר האוויר כי לא נתקל בטפסים לפי הנוהל, ולכן לא סומנו מרחקי המקטעים של קו ההפרדה הרצוף או המקוטע, ולפיכך זוכה הנאשם מחמת הספק.

בת' 10800/04 **מדינת ישראל נ' אשר**, לא פורסם (מיום 1.2.05) (להלן: "**פס"ד אשר**"), הואשם נהג שנטען כי נסע שלא לפי כיוון החץ בנתיב תוך ביצוע עקיפה של רכב מצד ימין בנתיב הפונה שמאלה. באותו מקרה היו הבדלים בתיאור נסיבות העבירה בין סייר האוויר וסייר הקרקע, שהובילו את בית המשפט למסקנה כי יש ספק סביר במיוחס לנאשם. השוני בין הגרסאות הוביל את בית המשפט לחשש שמא היה גם טעות בזיהוי.

בת"ת (נת') 3438/08 **מדינת ישראל נ ג ד**, לא פורסם (מיום 24.6.08), הואשם נהג בעקיפה בקו הפרדה רצוף. סייר האוויר הבחין בחלון בגג הרכב, וכך ידע לזהותו מיתר כלי הרכב שבצעו עקיפה במקום. בית המשפט קבע כי לא די בסימן הזיהוי של חלון בגג הרכב וביצוע מעקב אחרי הרכב בעין, וכי תתכן טעות בזיהוי הרכב במיוחד כשבוצעו עקיפות נוספות וכשהנאשם נעצר בתוך שיירת כלי רכב. לפיכך זוכה הנאשם מחמת הספק.

בת"ת (י-ם) 16062/06 **מדינת ישראל נ' כהן**, לא פורסם (מיום 18.4.07) (להלן: "**פס"ד כהן**"), הואשם נהג בעקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף. סייר האוויר דיווח לשוטר בקרקע על רכב שצבעו ירוק-טורקיז ואילו רכבו של הנאשם היה בצבע כחול. כב' השופט טננבוים העיר בפסק הדין:

"מן הראוי הוא, שכאשר מבקשת התביעה להסתמך על כלל הקפאת הזיכרון לגבי דוחות שוטרים, לדאוג כי דוחות אלה יהיה מפורטים ומדויקים ככל האפשר ולא רק מס' מילים.. על סייר האוויר לדעת כי על מראה עיניו נסמכת התביעה. לא על הדוח שנרשם בשטח על ידי מי שכלל לא ראה את העבירה. על כן חובתו היא לדאוג כי הדוח יהיה מושלם ובית המשפט יהיה סמוך ובטוח כי אכן זה הרכב שביצע את העבירה".

במקרה זה זוכה הנאשם ואף נפסקו לו הוצאות. בית המשפט העיר אגב אורחא:

"..אין זו הפעם הראשונה שמותב זה נתקל בבעיות של אכיפת תנועה באמצעות מסוק ואולי כדאי לתביעה לשקול שוב אם אין הנזק רב על התועלת".

בתת"ע 6014-11-11 **מדינת ישראל נ' גדות**, לא פורסם (מיום 19.2.12) (להלן: "**פס"ד גדות**"), הואשם נהג בעבירה של עקיפה כשהדרך אינה פנויה. לגרסת הנאשם המשאית שעקף ירדה לשול ונסעה לאט כדי לאפשר לו לבצע העקיפה. המאשימה טענה כי רכב שהגיע מהכיוון הנגדי נאלץ לסטות לשול כיוון שנתיבו היה חסום על-ידי רכב הנאשם.

לטענת הנאשם במהלך העקיפה היה מרחק רב בינו לבין הרכב שירד לשול בכיוון הנגדי וכי כלל לא סיכן אותו. סיירת האוויר לא ידעה לומר מה היה המרחק בין רכב הנאשם לבין הרכב שירד לשול מכיוון הנגדי, וב"כ המאשימה טען כי אין אפשרות לבצע אומדן מרחקים מגובה רב אך בקש לאמץ את גרסת הסיירת לפי אמינותה ומקצועיותה.

כב' השופטת בן יששכר - שוורץ זיכתה את הנאשם מחמת הספק היות וסיירת האוויר לא רשמה אומדן של רוחב הנתיבים ורוחב השוליים או נתונים אחרים הנוגעים למצב תנועת כלי הרכב האחרים בכביש, ואף לא ידעה לאמוד את המרחק בין הנאשם לבין הרכב שירד לשול בנתיב הנגדי והאם בלם אגב כך או עצר. כמו כן לא נרשמו פרטי המשאית שנעקפה, פרטי הרכב שירד לשול, ולא בוצעה הערכה של המהירות של הנאשם והרכב הנעקף.

חשובה במיוחד הערת בית המשפט בפסק הדין:

"עדת התביעה אישרה, כי העבירה יוחסה לנאשם לאחר שהסיקה, כי לא חישב נכון את יכולתו לסיים את העקיפה על בסיס התרשמותה בלבד אף שאינה יכולה למסור הערכות על המרחקים בינו לבין הרכב האחר שסטה לשול... למעשה עדת התביעה הסיקה מירידתו של הרכב האחר לכיוון השוליים, כי המרחק בינו לבין רכב הנאשם היה קרוב ויצר סיכון זאת אף שאינה מסוגלת להעריך מרחקים מהמסוק בשל טווח הטעויות שיכולות להיות להערכה מגובה בו בוצעה האכיפה. ברם אם כך פני הדברים תמוה שעדת התביעה לא הבחינה אם נדלקו אורות הבלמים של הרכב האחר אם לאו".

עולה מכל האמור כי עבירות הנאכפות ממסוק באמצעות סייר אוויר, מעלות קושי אינהרנטי בשל אופן ביצוען. היות ועסקינן בהליך פלילי בו על המאשימה להוכיח מעבר לכל ספק את אשמתו של הנאשם במיוחד לו, מתקשה בית המשפט להסתמך על מראה עיניו של סייר האוויר מגובה רב בלבד.

הסייר אינו מסוגל להבחין בסוג הרכב אלא רק בצבעו ובגודלו והאכיפה מתבצעת על-ידי גורם אחר בשטח שלא הבחין בביצוע העבירה עצמה ונעזר בדיווח של סייר האוויר כדי לזהות את מבצע העבירה.

נטל ההוכחה אף מורכב יותר כאשר מדובר בעבירה המתייחסת לשיקול דעתו של נאשם .

במקרה שלפני מדובר בבחינה סובייקטיבית של שיקול הדעת של הנאשם כשיצא לעקיפה במקום בו העקיפה מותרת.

לא בכדי הוציאה משטרת ישראל נוהל בנושא זה הכולל מידע בנוגע לעבירה ולתנאי האכיפה , וראוי היה שתעשה בו שימוש.

סיירת האוויר שהעידה בפניי, חרף מספר שנותיה הרב בתפקיד, אינה מכירה את הנוהל, לא פועלת על פיו ונספחיו לא מולאו כנדרש. הגם שהנוהל אינו חובה לפי חוק, יש להניח כי הוא נכתב בשל הקשיים המתעוררים בביצוע האכיפה באמצעות מסוק, והתעלמות ממנו רק מעצימה קשיים אלה עת מבקש נאשם להוכיח חפותו בבית המשפט.

המקרה שלפני אינו שונה מהמקרים שהובאו לעיל בפסקי הדין השונים בהם החליט בית המשפט לזכות נאשם מחמת הספק כיוון שלא עלה בידי המאשימה לעמוד בנטל ההוכחה במידה הדרושה במשפט הפלילי, כפי שיפורט להלן.

ראשית בניגוד לנוהל לא צוין בדוח סייר האוויר גובה טיסה. אין להסתפק בטענת הסיירת לפיה הטייס משנה את גובה המסוק. יש להניח כי ברגע שהבחינה הסיירת בביצוע העבירה היה המסוק בגובה מסוים וניתן היה בנקל לרשום אותו. גובהו של המסוק מעיד על היכולת של סיירת האוויר להבחין במבצע העבירה וביצוע העבירה. הישארותו של נתון בבחינת נעלם מגדילה את הספק הן באשר לזיהוי מבצע והן באשר לעצם ביצוע העבירה ואינה מאפשרת לנאשם להתגונן כראוי.

שנית, קיים שוני ברישום מקום ביצוע העבירה בין השוטרת והסיירת.

הסיירת מלאה כנקודת ציון את "העץ הבודד", והשוטרת רשמה כנקודת ציון את "השביל".

שוני זה מעלה אף הוא חשש שמא היה קצר בתקשורת בין הסיירת לשוטרת שעשוי להתבטא בנושאים נוספים.

שלישית, חסרים נתונים שיש בהם כדי לבחון את שיקול הדעת של הסיירת שעה שהחליטה כי הנאשם ביצע עקיפה מסוכנת. במסמכים השונים שהוגשו לבית המשפט אין מידע בדבר רוחב השוליים, רוחב הנתב, המרחק בין המשאית לבין הרכב שהגיע מהכיוון הנגדי וירד לשול, לא נרשם אם האט תוך כדי הירידה לשול, האם המשיך בנסיעה לאחר הירידה לשול והיכן נסע הסמיטריילר שעקף הנאשם. ללא נתונים אלה אין אפשרות לבחון את שיקול דעתה של הסיירת אשר קבעה שהנאשם ביצע עקיפה מסוכנת ויש לסמוך באופן מלא על שיקול דעתה ולמעשה להעדיפו על פני שיקול דעת הנהג.

דהיינו המאשימה מבקשת כי הנאשם יורשע על עדות הסיירת לפי מראה עיניה ומיטב הבנתה.

כאשר יש להוכיח למעלה מספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת קיים קושי לבססה

על אמינות הסיירת ובמקצועיותה בלבד ואין בכך כדי להפיג את החשש שמא ממעוף הציפור הבחינה בדברים לא מדויקים, שגתה בהערכת המצב או העריכה לא נכון את שיקול דעת הנאשם ואת סבירות החלטתו לבצע עקיפה.

יצוין, כי אין מקום להטיל על המאשימה בכל מקרה את הנטל לעצור את הרכב שנסע בנתיב הנגדי כדי לוודא שירד לשול וכדי לגבות ממנו עדות, אך לכל הפחות ראוי כי סייר האוויר יפרט בעניין יסודות העבירה ונסיבות ביצועה ובפרט כשמדובר בעבירה שההתרשמות ממנה הינה סובייקטיבית בלבד, כשאין חולק כי הנאשם אינו מואשם באי ציות לתמרור אלא טעה לכאורה בהפעלת שיקול דעת.

דברים אלו מתחדדים במיוחד בשל "כלל הקפאת הזכירה שבעבר", המאפשר לקבל את עדותה של הסיירת מבלי שהיא זוכרת את האירוע כאשר היא מעידה על סמך דוח בלתי מפורט. ראו פס"ד גדות ופס"ד כהן.

רביעית, אשר לזיהוי רכב הנאשם. כשמתגלים פערים בתיאור נסיבות ביצוע העבירה בין סיירת האוויר לבין השוטרת, מתעורר חשש גם באשר לסוגיה זו. יצוין כי מן הראוי להרחיב בנסיבות העבירה של דוח סיירת האוויר כמו גם בנספח א' לנזהל "דוח סיירת הקרקע" - שהיה מיועד לכאורה למילוי על-ידי השוטרת (סיירת הקרקע) - באשר לסממנים מיוחדים חיצוניים של הרכב כדי לאפשר אימות ברמת וודאות גבוהה יותר. כך למשל אם מדובר ברכב המוביל כלי רכב, מן הראוי לציין זאת ולא להסתפק בצבע הקבינה. שכן יתכן שהיתה משאית באותו הצבע באותה עת על הכביש.

מכל האמור עולה כי לא הופרכה גרסת הנאשם ולא הוכחה גרסת המאשימה מעבר לכל ספק, ולפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

מזכירות תשלח הכרעת הדין לצדדים ותבטל מועד הדיון ביומן.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ו, 02 יוני 2016, במעמד הצדדים.